

Sygn. akt. I S 10/19

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2019r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Andrzej Kordowski / spr./

Sędziowie : Włodzimierz Wójcicki, Anna Kacprzyk

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2019r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi G. B.

na przewlekłość postępowania w sprawie I C 609/15 Sądu Rejonowego w Grajewie

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Grajewie sprawie I Ns 609/15 doszło do naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w okresie od dnia 15 stycznia 2018r.. do dnia 21 lutego 2019r.;
2. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grajewie na rzecz G. B. kwotę 2.000 / dwa tysiące/ złotych tytułem odszkodowania;
3. w pozostałym zakresie skargę oddalić.

Andrzej Kordowski Włodzimierz Wójcicki Anna Kacprzyk

UZASADNIENIE

Skarżący G. B. w dniu 4 marca 2019r. wniósł o stwierdzenie nieuzasadnionej przewlekłości postępowania sądowego toczącego się przed Sądem Rejonowym w Grajewie w sprawie I Ns 609/15, wydanie sądowi rozpoznającemu sprawę zalecenia podjęcia stosownych czynności w sprawie, w szczególności wyznaczenia sędziego do dalszego prowadzenia sprawy oraz przyznanie odszkodowania w wysokości 4.000 zł. na rzecz skarżącego oraz zasądzenie kosztów

W uzasadnieniu skargi podał, że w dniu 16 września 2015r. został złożony wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym ojcu skarżącego. W sprawie odbyły się dwie rozprawy, pierwsza w dniu 26 lutego 2016r. , druga 18 sierpnia 2017r. Wskazał, że od sierpnia 2017r. w sprawie nic się nie dzieje, a ostatnią czynnością sądu było wydanie postanowienia w dniu 3 sierpnia 2016r., w którym wezwano do udziału w sprawie kolejnych spadkobierców. Od maja 2018r. sprawa nie została przydzielona innemu sędziemu, mimo ,że sąd miał informację, że sędzia prowadzący sprawę został oddelegowany na kilka miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga jest częściowo zasadna. Zgodnie z art. 2. 1. ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki / Dz. U. nr 179 poz. 1843 z późniejszymi zmianami/ strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w

tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Należy pamiętać, przy ocenie danej sprawy, że pojęcie przewlekłości postępowania sądowego nie jest zależne wprost od czasu trwania czynności procesowych, trzeba bowiem uwzględniać nade wszystko to, czy planowanie i przeprowadzanie czynności nie jest nadmiernie rozciągnięte w czasie, rozwleczone i wyraźnie przedłużające tok czynności. Zawsze trzeba to odnosić do konkretnych realiów sprawy, przyjętego trybu postępowania i wypełnienia ustawowych zadań przewidzianych dla danego postępowania. Muszą być także respektowane uprawnienia poszczególnych uczestników postępowania. Nie jest możliwe formułowanie konkretnych terminów o maksymalnym charakterze do zakończenia postępowania, zaś ocena, czy sprawę rozpoznano "w rozsądnym terminie", zależy od okoliczności konkretnej sprawy. Podkreśla się, że ocena powinna uwzględniać następujące elementy: złożoność sprawy, znaczenie sprawy dla interesów skarżącego, zachowanie skarżącego, zachowanie się organu sądowego. Każdy z elementów badany jest oddzielnie, a dopiero następnie dokonuje się oceny ich łącznego efektu.

Zgodnie z art. 5. 1 ww. ustawy, skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

W odniesieniu do przedmiotowej sprawy Sąd Okręgowy badając przebieg postępowania uznał, że istnieją przesłanki do stwierdzenia przewlekłości postępowania w okresie od dnia 15 stycznia 2018r. do dnia 21 lutego 2019r.

Bezspornym jest, że w dniu 26 września 2017r. wyznaczony został termin rozprawy na dzień 15 stycznia 2018r.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału Cywilnego w G., przedmiotowa sprawa została zdjęta z wokandy, z uwagi na fakt delegacji sędziego referenta do Ministerstwa Sprawiedliwości. Od tego okresu czasu do dnia 21 lutego 2019r. nie były podjęte żadne czynności zmierzające do rozpoznania sprawy. Dopiero zarządzeniem z dnia 21 lutego 2019r. przydzielono sprawę nowemu sędziemu i wyznaczono termin na dzień 26 kwietnia 2019r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, beczynność Sądu Rejonowego w Grajewie trwająca ponad rok czasu od ostatniej czynności powoduje stwierdzenie, iż w sprawie doszło do przewlekłości postępowania. Z odpowiedzi Prezesa Sądu Rejonowego w Grajewie, wynika jedynie fakt przydzielenia sprawy do referatu nowego sędziego w dniu 7 marca 2019r., bez wskazania jakichkolwiek okoliczności, które spowodowały brak podejmowania czynności w sprawie.

Wobec faktu, iż w dniu 26 kwietnia 2019r. odbędzie się rozprawa w przedmiotowej sprawie nie zachodzi potrzeba zobowiązania sądu do wydania zaleceń co do niezwłocznego rozpoznania sprawy. Podjęte działanie przez sąd, wpłynęło również na wysokość zasądzenia odszkodowania w minimalnej wysokości 2.000 zł. wynikającej z treści art. 12 ust.4 ustawy, co spowodowało oddalenie skargi w pozostałym zakresie.

W związku z powyższym orzeczono, jak w sentencji.

Andrzej Kordowski Włodzimierz Wójcicki Anna Kacprzyk